

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

balandžio

24 d.

Ketvirtadienis

Nr 50 (4090)

KIIIIIIII

Raina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Pirmieji grūdai — i dirvą

Permainingi orai trukdo žemdirbiams įsismaginti, ruošiant dirvas sėjai. Vos mechanizatoriai sukultivavo ankščiau pradžiūvusį dirvos plotelį — žiūrėk, prapliupo lietus, ir po kurio laiko tą patį darbą tenka atlikti iš naujo.

Palapsniui plėtėja pavasario darbų barai „Aušros“ kolūkyje. Nemaža dirvų čia spėjo patęsti amoniakinio vandens įterpėjų grandis, kurioje darbuojasi Petras Rimas, Jonas Budreika, Arvydas Kilas ir Vytautas Zvirblis. Jiems šią trašą į laukus pristato mechanizatoriai Simas Spalovas ir Stasys Kastečka. Kukurizams skirtame lauke sparčiai krato mėšlą traktorininkai Jonas Spalovas, Antanas Sirvydis ir Juozas Salkus. Laukuose būdi techninio aptarnavimo grandis — patyrę technikos reguliuotojai bei remontininkai Jonas Ziberkas ir Juozas Zukas.

Nemaža transporto priemonių ir žmonių sutelkta kolūkyje akmenimis rinkti iš žiemkenčių pasėlių bei sėjai

ruošiamų dirvų. Vienur dar buojasi kolūkiečiai, kitur — jų talkininkai iš Aulelių pagalbines internatinės mokyklos.

Iki šiol kolūkyje sėjama tik atrinktuose sausesniuose ploteliuose. Užvakar mechanizatoriai Rimantas Kužulis ir Algis Paršukas apsejo 20 hektarų miežių. Šiomis dienomis įterpiami į dirvą avių mišiniai su žirniais ir vikiais, kurie bus auginami sėklai. Grūdus sėjams laikui pristato automašinos įpiltu vairuotojas Vytautas Budreika.

Pavasaris šiemet vėluoja, tačiau kolūkiečiai nepraranda ryžio išauginti brandų javų derlių. Gerai peržiemojo žiemkenčiai, todėl vasarą jų teks apseiti gerokai mažesnius plotus, negu pernai.

Lauke trūsiantiems mechanizatoriams atvežami karšti pietūs iš Svėdasų kavinės. Numatyta kas savaitę susumuoti dirvų tręšėjų, kultivatorių bei sėjėjų socialistinio lenktyniavimo rezultatus, juo nugalėtojus apdovanoti pereinamosiomis garbinėmis ir premijomis.

K. Butkus

Jubiliejinės išskilmės

Su visuotiniu politiniu ir darbo pakilimu, pasiryžusi sėkmingai įvykdyti partijos numatymus, penkmečio planus, tarybinę liaudies pažymį Vladimirą Lenino gimimo 110-ąsias metines.

Balandžio 21 dieną Kremliaus Suvažiavimų rūmuose įvyko iškilmingas posėdis, skirtas įžymiai datai.

Posėdžio dalyviai ilgai trunkančiais plovimais sutiko Komunistų partijos ir Tarybų valstybės vadovus.

Pranešimą „Didžioji gyvulinė leninizmo jėga“ padarė kandidatas į TSKP CK Politinio biuro narius, TSKP CK sekretorius B. Ponomarevas.

(TASS-ELTA)

Plačiai pažymėjo V. Lenino gimimo 110-ąsias metines Tarybų Lietuvos darbo žmonės. Balandžio 22 d. Vilniuje Valstybiniam operos ir baleto teatre įvyko iškilmingas posėdis. Į jį susirinko partijos, revoliucinių kovų veteranai, sostinės darbo kolektyvų, visuomeninių organizacijų atstovai. Iškilmingame posėdyje dalyvavo Lietuvos Komunistų partijos vyriausybės vadovai.

Pranešimą, skirtą įžymiajai datai, padarė TSKP CK narys, Lietuvos KP Centro Komiteto pirmasis sekretorius P. Griškevičius.

Anykščių kultūros rūmų salėje įvyko iškilmingas minėjimas, skirtas V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms pažymėti.

Iškilmingo posėdžio darbo prezidiume — rajono atsakingi partiniai ir tarybiniai darbuotojai, partijos veteranai, rajono pramonės įmonių ir organizacijų darbo pirmūnai.

Ižanginių žodžių iškilmingą posėdį pradėjo LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailė.

Pranešimą apie didžiojo proletariato vado, pirmosios pasaulio socialistinės valstybės ir Komunistų partijos įkūrėjo V. Lenino gyvenimą ir revoliucinę veiklą, apie leninizmo idėjų triumfą padarė LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas.

Iškilmingo minėjimo dalyviams Anykščių kultūros rūmų ir vietos vidurinių mokyklų saviveiklininkai surengė koncertą.

„K. d.“ inf.

Įteikti garbingi apdovanojimai

Svariais gamybiniais laimėjimais pažerkliną dešimtojo penkmečio metus ir prisimtus socialistinius įsipareigojimus veltinių vėlimo fabriko „Spartakas“ dirbančiųjų kolektyvas. 36 šio fabriko gamybininkai iki V. Lenino gimimo 110-ųjų metinių įvykdė dešimtojo penkmečio asmenines gamybines užduotis.

Įvykusiame šio fabriko darbuotojų iškilmingame susirinkime, skirtame V. Lenino gimimo jubiliejui pažymėti, pranešimą padaręs LKP Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas įteikė „Spartako“ fabriko kolektyvui Lenino garbės raštą, kuriuo šis kolektyvas LKP Centro Komiteto, LTSR Ministrų Tarybos, Lietuvos Respublikinės Profsąjungų Tarybos ir LLKS Centro Komiteto buvo apdovanotas už laimėjimus socialistiniame lenktyniavime ir gerus rodiklius, pasiektus vykdanči dešimtojo penkmečio planus.

Drg. Grabusovas taip pat didelei grupei fabriko darbo pirmūnų, jų tarpe darbo ve-

teranei Jadvygai Girskienei, valtinių formuotojai Anai Latatujevai, vėlėjui Viktorui Cholinui ir kitiems, jau įvykdžiusiems asmenines penkmečio gamybines užduotis, įteikė Lenino garbės raštus.

Įvyko Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio apmokymo komiteto Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo darbuotojų iškilmingas susirinkimas, skirtas tarptautinio proletariato vado, Komunistų partijos ir pirmosios pasaulio socialistinės valstybės įkūrėjo V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms pažymėti. Susirinkimo dalyviai, išskleisę Susivienijimo valdytojo J. Bujoko šiam įžymiam jubiliejui skirtą pranešimą, šiltais plovimais palydėjo žinią, jog LKP CK, LTSR Ministrų Tarybos, Respublikinės Profsąjungų Tarybos ir LLKS CK nutarimu Susivienijimo kolektyvas apdovanotas Lenino garbės raštu, kurį įteikė LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailė.

„K. d.“ inf.

Kaip naudoti fungicidus

Šiemet daugelyje ūkių žiemkenčiai apnikti pelėso Kovai su juo naudosime fundazolą. Apsaugant pasėlius nuo bereikalingo išvazinėjimo, fundazolą galima naudoti kartu su herbicidais, t. y., krūmijimosi fazėje. Ypač tinka fundazolas kviečių pasėliams.

Daug nuostolių pridaro dulkantės kūfės. Jų naikimui linka tas pats fundazolas. Norma — 2,5 kg vienai tonai grūdų. Galima šį chemikalą maišyti su TMTD santykiu 1,25:1,25 kg tonai grūdų. Šie fungicidai labai sunkiai maišosi, todėl beiešvimui tikslinga naudoti jų suspensiją.

Mokslininkai nustatė, kad prieš varpinę ligas vlenodai gerai veikia ne tik granzanas; bet ir TMTD, fenliuranas.

Nuo šių metų visiems ūkiams valstybė padengia išlaidas už chemikalus, panaudotus prieš agalų ligas ir kenkėjus.

Agr. V. Baranauskienė

Propagandisto diena

LKP Anykščių rajono komitetas surengė propagandisto dieną, kurioje dalyvavo rajono įmonių, organizacijų ir ūkių partinio ir komjaunimo politšvietimo ir ekonominio mokymo propagandistai.

Ižanginiu žodžiu pradėjęs propagandisto dieną, LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas teigiamai įvertino ypač ty propagandistų darbą, kurie kūrybiškai, patraukliai ir įtikinamai sugebą politšvietimo mokyklų klausytojams perteikti teorines žinias ir jas glaudžiai susieti su konkrečiais praktiniais uždaviniais, kurie sumaniai panaudoja užsiėmimuose vaizdumo ir technines priemones.

Aptariant 1979—1980 mokslo metų politšvietimo ir ekonominio mokymo rezultatus, mintimis pasidalino LLKS Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius K. Morkvenas, rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačiulis, rajono politšvietimo metodinės tarybos narys M. Šablevičienė, Levaniškio kolūkio pirmininkas, politšvietimo propagandistas S. Samšonovas.

Apie svarbiausius uždavimus, kurie iškyla propagandistams ir pirminėms partinėms organizacijoms ruo-

šiantis naujiems mokslo metams politinio švietimo sistemoje, pranešimą padarė LKP Anykščių rajono komiteto politinio švietimo kabineto vedėja A. Jaknūnienė.

Grupei propagandistų, jų tarpe J. Biliūno vidurinės mokyklos mokytojai Aldona Rinkevičienė, „Gimtosios žemės“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretoriai Alfonsas Staikūnui, M. Melnikaitis kolūkio vyr. agronomui Stasiui Puodžiukui, vyko pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vytnas“ politinio švietimo kabineto vedėjai Birutei Salavičienė už gerą darbą buvo įteikti LKP rajono komiteto ir rajono LDT vykdomojo komiteto garbės raštai.

I rajono propagandistų Garbės knygą nutarta įrašyti aktyvius propagandistus — Kurklių kolūkio pirmininką Leoną Imbrąsą ir „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorių Aloyzą Pečiukėną.

LLKS Anykščių rajono komiteto garbės raštais apdovanoti komjaunimo politinio švietimo ratelių propagandistai — aukštakalnių Z. Aleknavičienė, Svėdasų kolūkio buhalterė R. Balaišytė, Visuomeninio maitinimo ūkiskaitinio susivienijimo darbuotoja L. Simkienė.

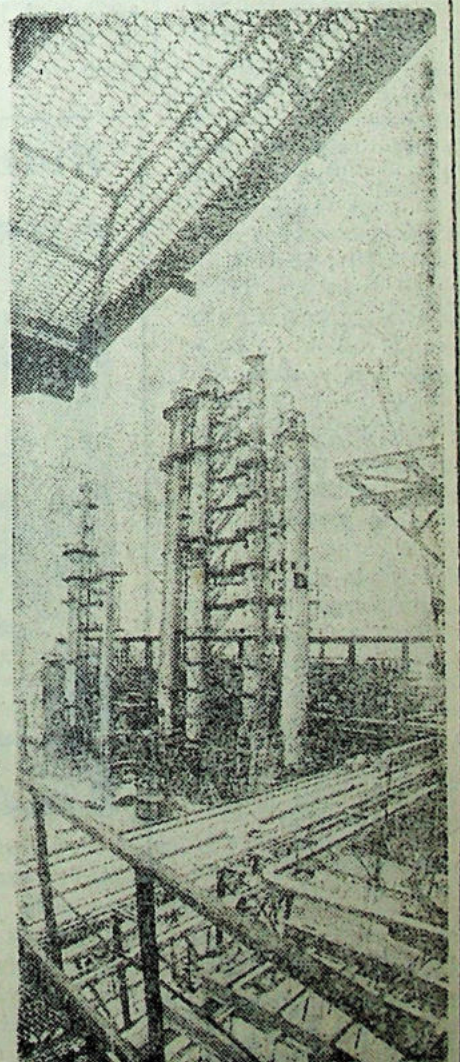
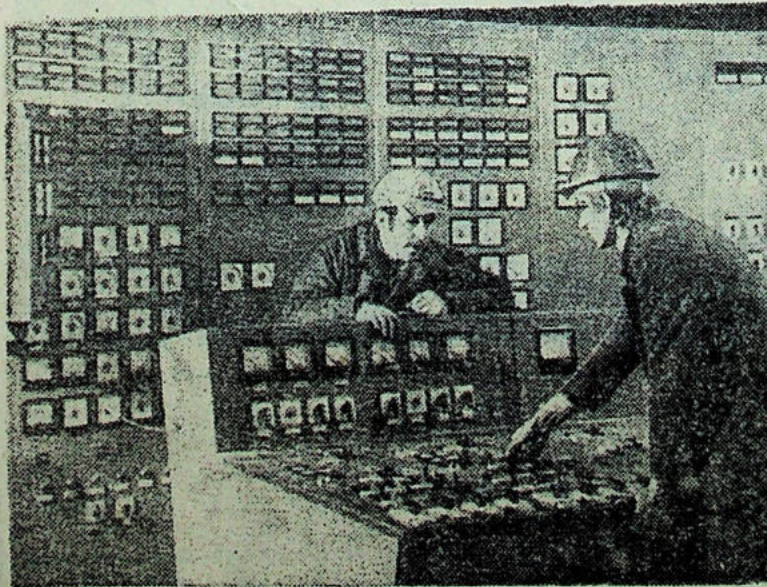
„K. d.“ inf.

Nauja pramonės šaka

Šiomis dienomis Mažeikiuose pirmą kartą Lietuvos istorijoje pradėta perdirbti nafta. Čia bus gaminamas benzinai, dizelinis kuras, mazutas, suskystintos dujos ir kiti naftos produktai, kurie respublikos kuro balanse sudaro daugiau kaip 50 procentų. Tai leis maždaug pusantro karto sumažinti transporto išlaidas, pristatant į Lietuvą naftos produkciją.

Tūkstančių įvairių laisvųjų ir įvairiausių profesijų žmonių trisio džiaugiamas pirmasis darbu etapas didžiausioje respublikos dešimtojo penkmečio statyboje. Kartu pradėdama statyti antroji Mažeikių naftos perdirbimo įmonės dalis.

NUOTRAUKOSE: elektros cecho viršininko pavaduotojas A. Jasinskis (kairėje) ir pamainos viršininkas J. Seinauskas prie Mažeikių termofikacinės elektrinės, kuri pastatyta naftos gamintojų poreikiams, centrinio valdymo pulto; Naftos perdirbimo įmonės pirmosios technologinės linijos fragmentas. A. Dilio (ELTA) nuotr.

2. Iš kur keliavo „ISKRA“

Milda Telksnytė

Daug miestų ne tik mūsų šalyje, bet ir užsienyje mena V. Leniną. Dėl caro valdžios persekiojimų jam ne kartą teko emigruoti, gyvenant užsienyje vadovauti revoliuciniams judėjimui, organizuoti bolševikinį laikraštį leidimą. Ir užsienyje darbo žmonės gerbia ir saugo proletariato vado atminimą. Tuo teko įsitikinti lankantis Londone, Paryžiuje, Prahoje.

Londone Klerkenhol Grino gatvėje stovi kuklus dviejų aukštų namas. Nors jis neįtrauktas į turistinius maršrutus, bet memorialinę Markso biblioteką žino visi pažangieji Anglijos žmonės. Šiame pastate buvusioje spaustuviėje išspausdintas pirmas socialistinis laikraštis, čia buvo paskelbti Mark-

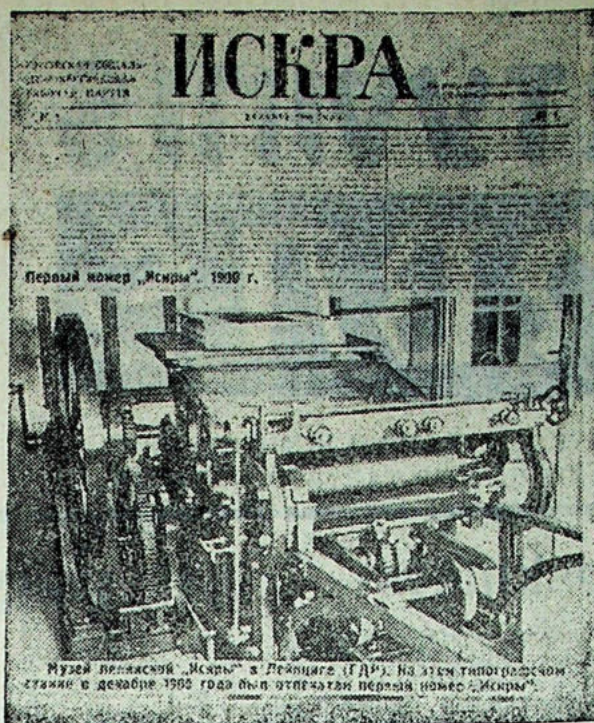
so veikalai, išversti iš vokiečių kalbos. Bibliotekos sekretorius L. Golhardas siauru koridoriu atvedė mus, grupę žurnalistų iš Tarybų Sąjungos, į mažą kambarėlį, kuriame stovėjo Lenino skulptūra. Kambarėlyje teišsitero rašomasis stalas, kėdė, virš stalo knygų lentyna. Nesunku suprasti tą jausmą, kurį mes patyrėme, kai L. Golhardas pasakė, kad 1902–1903 m. šiame kambarėlyje Leninas redagavo „Iskra“. Tai pažangaus anglų leidinio „Justice“ („Teisingumas“) redaktoriaus Haris Kvelčas užleido Leninui „redaktoriaus kabinetą“ spaustuviėje. Šiame name buvusioje spaustuviėje „Iskra“ ir buvo spausdinama. Ant sienos po stiklo kabojo čia išleistas „Iskros“ numeris. Žvelgėme į stalą, už kurio Leninas redagavo „Iskra“ ir atrodė, sutrumpėjo atstumas tarp Londono ir Lietuvos. Juk iš čia ji keliavo į Lietuvą, iš Lietuvos į Rusiją. Knygnešių dėka ji patekdavo ir į mūsų Anykščių rajoną. Lenininė „Iskra“ buvo slepiama Griežionėlėse Didžiulių sodyboje įrengtoje slėptuvėje kartu su draudžiama lietuviška spauda.

L. Golhardas supažindino mus su biblioteka — turtinčiausia visoje Britanijoje literatūros apie pasaulio darbininkų judėjimą kolekcija. Čia Markso, Engelo, Lenino veikalai anglų, vokiečių ir kitomis kalbomis, pažangioji periodika. Nedidelėje skaitlykloje sėdėjo knygomis apsikrovusi jaunutė studentė, studijavo Lenino veikalus.

Salėje, kur skaitomos paskaitos, vyksta seminarai, parodos, L. Golhardas pasakojo, kad pastatą buvo užplanuota nuvesti ir šios gatvės vietoje įkurti parką. Tačiau pažangioji Anglijos visuomenė išsikovojo, kad namas būtų išsaugotas. Memorialinė biblioteka buvo įrengta už Anglijos darbininkų, profsąjunginių fondų, užsienio komunistų partijų surinktas lėšas.

Londone įdomu buvo apsilankyti Britų muziejuje. Apžiūrėję karališkosios bibliotekos knygų fondus, iš viršaus žvelgėme į milžinišką apskritimo formos skaityklą. Didžiulė daugybė stalų, prie jų susikaupe dirbo dažniausiai jau vyresnio amžiaus žmonės. Gal profesoriai, aukštųjų mokyklų dėstytojai čia atėjo pasirinkti medžiagos savo paskaitoms. Juk tai pati turlingiausia biblioteka Britanijoje, turinti daugiau kaip 6 milijonus knygų. Kažkur čia, šioje skaityklėje, prie tokio paties staline lempa apšviesto stalo dirbo Vladimiras Leninas prie filosofinio veikalo „Materializmas ir empiriokritizmas“, čia rašė savo „Kapitalą“ Karlas Marksas.

Britų muziejuje mes apžiūrėjome įvairių šalių meno kūrinius, skubėjome, kad kuo daugiau pamatytume ir sužinotume. Vienoje parodų salėje staiga sustojome, išvydę tokį pažįstamą ir tokį netikėtą čionai užrašą ir datą. Nustebome išvydę ekspoziciją, skirtą V. Lenino gimimo šimtosioms metinėms. Medžiaga buvo išdėstyta ke-

TASS-o fotokronika

turiose vitrinose pagal temas: „Leninas ir „Iskra“, „Leninas Londone“, „Leninas ir RSDDP“. Čia buvo Lenino veikalai, prie kurių jis dirbo, gyvendamas Londone, „Iskros“ komplektas, knygos, kurias čia skaitė Leninas, jo kaip skaitytojo formuliarai. Tačiau vietoje Lenino arba Uljanovo pavardės visur buvo Jakobas

Richteris, o šalia paaiškinimas, kad tais metais Leninas gyveno Richterio pavarde. Mums buvo malonu, kad ir čia, kapitalistinėje šalyje, nepamirštas Tarybų valstybės įkūrėjo vardas, kad ekspozicija įrengta Britų muziejuje — kultūros vertybių šventovėje, kur ne kartą yra buvęs V. Leninas.

Atsiskaitė liaudies kontrolės grupė

Anykščių autokelių valdybos darbininkai ir tarnautojai, susirinkę į visuolinį susirinkimą, išklaušė liaudies kontrolės grupės pirmininko V. Talačkos ataskaitą. Liaudies kontrolės grupės nariai buvo išrinkti 10 darbininkų ir tarnautojų. Kiekvienas grupės narys gaudavo konkrečius įpareigojimus.

Autokelių valdybos liaudies kontrolės grupės nariai aktyviai dalyvavo kovoje už aukštą darbų kokybę, teisin-

gą piniginių lėšų panaudojimą.

Per ataskaitinį laikotarpį buvo surengta nemaža patikrinimų, kurie apėmė svarbiausius AKV gamybinės veiklos barus. Buvo organizuoti žiemos tarnybos darbo patikrinimai, tikrinama, ar laiku pabarsdomi keliai, ar laiku nuvalomas sniegas nuo kelių, kaip tvarkoma medžiagų apskaita, kaip naudojamas kuras, kaip laikomasi saugumo technikos taisyklių objektuose, ar gerai išnaudojamas transportas.

Patikrinimų metu visi atskleisti trūkumai buvo svarstomi grupės susirinkimuose kartu su AKV vadovais, imtasi priemonių trūkumams pašalinti.

Gerais pasidarbavo liaudies kontroleriai A. Pipiras, A.

Navickas, A. Karvelis, V. Burauškas ir kiti.

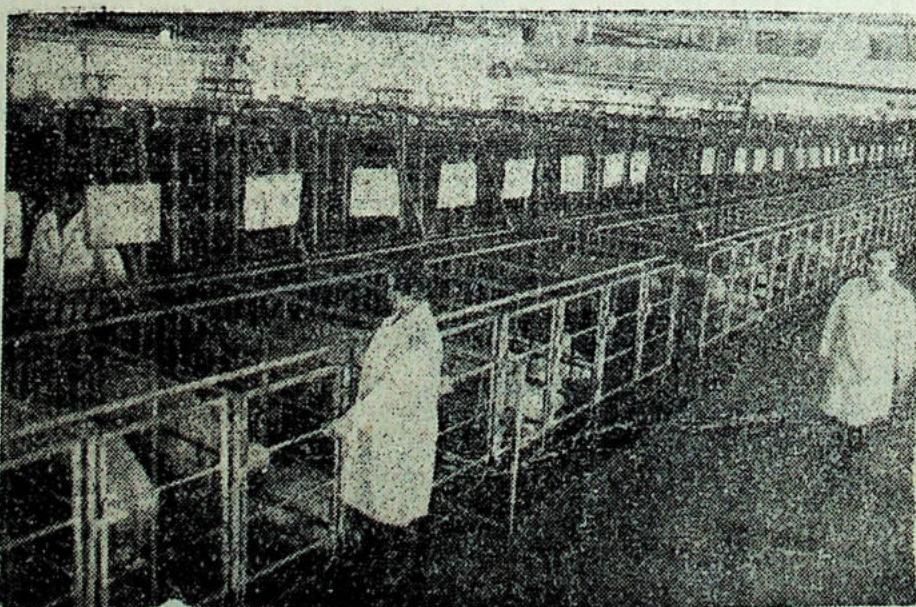
Liaudies kontrolerius visada paremdavo administracija, profsąjunginė ir pirminė partinė organizacijos.

Susirinkimo metu kalbėjo Autokelių valdybos viršininkas R. Kuzma, vyr. inžinierius A. Karvelis ir kiti pažymėjo liaudies kontrolerius atliktą nemažą darbą atskleidžiant pasitaikančius trūkumus bei juos šalinant, pabrėžė, kad liaudies kontrolės grupei reikia daugiau dėmesio skirti darbo drausmės klausimams, daugiau domėtis darbų kokybe, ryžtingiau kovoti už atskleistų negorovių išgyvendinimą.

Susirinkimas išrinko naują liaudies kontrolės grupę iš 10 narių. Grupės pirmininku vėl išrinktas Valentinas Talačka.

A. Nemickas

Didžiausiame respublikos komplekse

Panevėžio tarpukinė gyvulininkystės įmonė — didžiausia respublikoje, kasmet čia bus nupenima po 54 tūkstančius kiaulių. Ateinančiais metais, pasiekus projektinį pajėgumą, kompleksas patieks 5850 tonų kiaulienos.

Įmonės darbuotojai anksčiau laiko įvaldo gamybinius pajėgumus. Per šiuos metus pirmąjį ketvirtį patiekta apie 400 cent viršplaninės kiaulienos. Padidėjo ir penimų paros priesvoriai — iki 576 gramų.

Komplekso kolektyvas siekia šiais metais gauti 45 tūkstančius paršelių, realizuoti 3200 tonų kiaulienos. 1800 paršelių numatoma parduoti gyventojams.

T. Zebrausko (ELTA) nuotr.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 psl. 1980. IV. 24

MŪSŲ MOKYKLOJE

Šventiškal ir pakiliai

Praėjusį šeštadienį į Skiemonių kultūros namus susirinko mokiniai pagerbti didžiojo vado atminimą.

Vakare skambėjo montažas „Rusų kalba — Lenino kalba“, kurį paruošė interklubo „Ugnelė“ dalyviai. Vakare skambėjo muzikos kūriniai, kurių klausytis mėgo Leninas.

Vakaro metu buvo susumuoti lenininės taikos rezultatai.

Alv. Matijošiūtė
Skiemonių vidurinės mokyklos XI klasės mokinė

Nepamiršo mokyklos

Skiemonių vidurinėje mokykloje įvyko susitikimas su atostogų atvykusiu Tarybinės Armijos kariu, buvusiu šios mokyklos auklėtinu A. Karveliu. Jam suteiktas jauniesniojo seržanto laipsnis. Svečias papasakojo apie tarnybą, laisvalaikį, kareiviškus šokiadienius.

X-XI klasių mokiniams buvo įdomu sužinoti, koks žinios, koks pasiruošimas reikalingas būsimam kariui.

A. Vitkūnaitė,
moksleivė

PO TO, KAI RAŠĖME

Technika suremontuota

„Kolektyvinio darbo“ šių metų kovo 22 d. numeryje straipsnyje „Kodėl nepasiruošta darbuotojai“ buvo kritikuoti Naujasodžio tarybinio ūkio vadovai dėl to, kad šiame ūkyje buvo uždelstas technikos remontas ir traktoriai, mašinos bei padargai nebuvo laiku paruošti pavasarinei apžiūrai.

Atsakydamas į straipsnyje pareiktą kritiką, tarybinio ūkio direktorius E. Buožis laisuke redakcijai pripažino, jog „pastaba iš dalies teisinga: ūkis turi labai blogą remonto bazę... 6 traktoriai prastovėjo mėnesį laiko dėl važiuoklės žvaigždžių trūkumo, kadangi jų nebuvo rajoninėse susivienijime. Pavasario darbymečio grafikas buvo sudarytas š. m. kovo mėn. 14 d. ir apsvaistytas mechanizatorių susirinkime.“

Visa ūkio technika bel inventorių (skirti pavasario darbams — Red. pastaba) buvo suremontuoti iki balandžio 2 dienos, ir tą dieną įvyko pakartotinė technikos apžiūra. Pavasario darbymečiui visiškai pasiruošta. Dabar mechanizatoriai remontoja savaeigės šienapjovės bel kitą šienapjūtės techniką.“

Ikimokyklinės įstaigos darbuotojams tenka sunkus ir atsakingas uždavinys — padėti vaikų auklėjimui-mokymui pagrindus. Mums rūpi, kad vaikas augtų sveikas, žvalus, kad jo širdyje būtų pasėta kuo daugiau gerio sėklų, akylai stebime, kad nepradėtų dygti piktžolės, mokome bendrauti su žmonėmis: būti nuosirdžiu ir jautriu, ugdomė pagarbą darbui ir žmonių sukurtoms materialinėms bei dvasinėms vertybėms.

Dažnai girdime replikas: darželyje bėpigu prižiūrėti vaikus. Aišku, taip gali pasakyti tik tas, kuris nesusiduria su ikimokyklinės įstaigos darbu. O išties ikimokyklinės įstaigos kolektyvas atlieka gana kruopštų ir nelengvą darbą — puoselėja jauną, gležną žmogutį.

Ypač sunkus ir vertas gilios pagarbos grupės med. sesers-auklėtojos triušas. Jūs, mamytės, dirbdamos ne visos jaučiate ir žinote, kiek kartų jūsų sūnus ar dukrelė yra guodžiami ir ramunami, kai jiems liūdna, nešiojami, kai iš ilgesio jam skruostu teka ašarėlės.

Pagarbos nusipelnė seselės Laima Butkienė, Liuba Jermolajeva, sanitarės Stasė Karvelienė, Ona Butkienė. Džiaugiamės auklėtojomis Vitalija Mateikaite, Vanda Kontrimavičiūtė, šeiminkėmis Ona Kontrimavičienė, Angele Lukoševičienė. Gerų ir stropių darbuotojų sąrašą dar galima būtų tęsti. Tai moterys, kurios atidavė visas savo jėgas, kad mūsų vaikučiai augtų žvalūs ir linksmi. Iš darželio vaikai išsineša savo antrųjų mamų akių ir širdies šilumą.

Įvairinti pamokėles, žaidimus, ugdyti vaikų mąstymą, gabumus, kūrybinius polinkius, vengti monotoniškumo

— tai vis auklėtojos Aldonos Daubarienės rūpesčiai. Ji ketvirtus metus iš eilės dirba su paruošiamosios grupės vaikais. Jos darbas paruošiamosiose grupėse apibendrintas įstaigos pedagoginiame pasitarime ir įvertintas teigiamai.

Mūsų įstaigos kolektyvas patenkintas darželio tėvų kolektyvu, kuris padeda

Vaikas lanko darželį

mums mokytį ir auklėti savo mažuosius pipirus. Džiugu, kad mūsų norai ir siekliai sutampa ugdant mažą žmogų didžiai pareigai.

Tačiau mokymo ir auklėjimo procese turime ir sunkumų. Sunkumams nugaiėti mums į pagalbą ateina tėvų komitetas. Jei vaikas atvedamas į įstaigą nešvarus, netvarkingas, šeimoje apsilanko tėvų komiteto nariai ir tų tėvų paprastai daugiau kritikuoti nebetenka.

Išpūdziai, kuriuos patiriame vaikystėje, kad ir kokie jie būtų — skaudūs ar malonūs, sunkūs ar džiugūs — lydi žmogų visą gyvenimą, palieka sieloje pėdsaką, paveikia asmenybės formavimąsi. Tarybinė psichologė M. Lysina sako, kad teigiamai jausmai, kurie supa kūdikį, svarbesni už auklėjimą. Vidiniai ryšiai tarp suaugusiojo ir vaiko formuojasi labai anksti, ir jeigu vaikystėje jie nesudaro arba nutrūksta vos užsimezgę, vėliau beveik neįmanoma jų atstatyti.

Ikimokyklinio amžiaus mergytė mama vedasi Barausko aikštės skveru. Ma-

ma skubėdama tempia mergaitę tiesiai per žaliąją veją — greičiau. Tačiau mergaitė vos ne pro asaras spiriasi, nenori mindžioti vejus. Mama nugali... jėga. Stebėdama šią scenelę, širdyje dėkojau mažųjų auklėtojomis. Mergaitė lanko mūsų darželį.

Stai kitas pavyzdys: nepažįstamas pilietis eina per darželio teritoriją vedinas

penkiamečiu vaiku. Berniukas kiek rankutę apkabino išrovė prie tako augusių aštrų ir žengia išdidžiai, nepagarbiai nešdamas gėlytes. — Pas mus vaikučiai nerauja ir neskina gėlyčių... Tėtis lyg įsižeidęs, pertraukdamas mane, piktai at-
rėžė:

— Nesijaudinkite, nešiukslinsime, išėję išmesime už darželio teritorijos.

Požiūris į visuomeninį turtą kelia susirūpinimą. Mūsų įstaiga įsikūrusi tokioje vietoje, kur jaunesnio mokyklinio amžiaus vaikų daug, o jiems žaisti artai nėra kur. Todėl vasarą jie visi veržiasi į mūsų teritoriją. Mes kategoriškai draudžiame lankyti darželio žaidimų aikštelę mokyklinio amžiaus vaikams. Tačiau Ramybės rajone gyvenančios mamoms ne visos teisingai supranta, kodėl žala daro atėję pas mus vaikai. Net pačios mamoms replikuoja:

— Joms gaila „valdiškų griozdų“.

Mamytės pamiršta, kad jos sūnelio svorio neišlaiko mažyliams skirtos priemonės. Be to, atėję tokie „geri sūneliai“ ne tik žaidžia, jie laužo, ardo, gadina įrengimus.

Mes nevadiname jų „griozdais“ ir jie mums ne „valdiški“, o savi, brangūs ir labai reikalingi mūsų įstaigos vaikučiams. Juk mes pačios kartu su tėveliais betonavome, kasmet tuos įrengimus dažome ir norime, kad jie būtų gražūs ir tvarkingi ir jais džiaugtųsi mūsų įstaigos vaikučiai.

Rausiuosi atmintį, ir vėl vienas po kito kyla prisiminimai.

Mamytės švelniai už rankučių vedasi savo dukrytes iš darželio ir šnekučiuojasi: — Galvoju, kur šį vakarą man gauti gėlių? Va. žiūrėk, ateisiu šį vakarą ir nusiskinsiu tuos tris raudonus žiedus, čia darželyje vistiek juos nuskins.

Iš tiesų ryte radome sulig žeme nupjautas rozes.

Mūsų darželyje rožės sodina vaikučiai. atsisveikindami su darželiu, dovanoja jas darželiui, kad čia pasiliksime mažyliams žiedai teiktų pasigėrėjimą, ugdytų jiems grožio pojūtį, estetinį jausmą.

„Iš mokyklos tėvų susirinkimo eina mamytės ir kalbasi:

— Kiek daug šnekos, kad sūnus supjaustė suolą. Kol nėra didesnių bėdų, čia ne bėda, bus tų suolų... O kai būna didesnė bėda, ar prisimename, kad blogio pradžia buvo tuomet, kai nuskyne ar išrovė kažkieno augintą ir puoselėtą gėlytę, sumynė taką per veją, sulaužė kažkieno žaislą, išpjaustė suolą... Reikėjo griežtai sudrausti, kai dygo patys pirmieji blogio daigai.

L. Tolstojus rašė: „Visas auklėjimas — mūsų gyvenimo pavyzdys, kuriuo vaikai visada seka“.

Eleonora Zekonienė
Anykščių miesto vaikų lopšelio-darželio Nr. 1
vedėja

Kas aptemdo darželinuko dienas

Kaip daug atvejų, kai tėvai, skubėdami į darbą, vaikus į darželį tempia. Vaikai tokio tempo iš miegų neišlaiko, užsispiria, nenori skubėti. Tarp tėvų ir vaikų kyla konfliktai. Nepatenkinti ir didieji, ir mažieji. O kaip paprastai to galima išvengti: reikia tik pakelti vaikus 10—15 min. anksčiau, negu jie keliame paprastai. Tuo galima ir daugiau ką pasiekti. Turėdamos daugiau laiko, ir pats vaikas, priklausomai nuo amžiaus, galės savarankiškiau apsirengti, paimti savo darbelius ir ramus kartu su tėte ar mama ateis į darželį. Ir svarbiausia — bus gera vaikų ir tėvų nuotaika.

O kaip įpratinti vaiką anksčiau keltis? Reikia įpratinti laiku paguldyti. Jei vaikas kiekvieną vakarą guls nustatytu laiku, ramus, tai ir rytą jis džiaugsis prabudęs. Tik visa bėda, kad nemaža dalis tėvų to nesuspranta, nesirūpina. Pakalbėjus su tėvais, dažnai išgirsime: „Mama tai neatsiguls, kol nepasibaigs visos televizijos laidos. Tegul žiūri, ar gaila...“ Zinoma negaila, bet kenksminga. Ir labai žalinga. Toks besaikis televizijos laidų žiūrėjimas alina vaiko nervų sistemą, labai gadina regėjimą. Į vaikų atmintį dažnai įstringa šiurpūs matyti vaizdai, o rodomos laidos ar filmo turinio vaikas dar nesupranta. Neretai jis nesuvokia net kur geris, o kur blogis. Kartojta tai, ką matė, nel nepagalvodamas, kad daro negerai. Todėl tokiu vaikui bendravimui su televizoriumi tėvai turėtų pasakyti griežtai „Ne!“.

Pasitaiko dar atvejų, kai tėvai gąsdina savo sūnų ar dukrą darželiu. Stai Jurgita nenori eiti į darželį, kiekvieną rytą verkia. Ieškome prie-

žasčių, kodėl taip yra. Kalbamės su mama, mergaite. Pagaliau paaiškėja, kad mama namuose dažnai bara mergaitę ir vis žada pasakyti auklėtojai, kad ją taip pat bartų, neduotų žaisti darželyje, budėti neskirtų (o mergaitė labai nori), pastatyti į kamą. Mergaitė išgąsdinta. Jei darželyje kas nors jai nevyksta, ji labai pergyvena, nes mano, kad tuojau auklėtoja imis ją barti ir bausti. Juk mama sakė, kad auklėtoja piktai ir negerai. Kol mergaitė pakeitė savo nuomonę (mamos sudarytą), teko daug padirbėti visam darželio kolektyvui. Nors tokie atvejai ir nedažni, bet jų visai turėtų nebūti.

Daugirduko mama atėjo pasiskųsti, kad vaikas nenori eiti į darželį: kam jis skiriamas budėti, kam reikalaujama iš jo ką nors padėti, padaryti. Sūnus nemėgsta to, namuose jis jokių užduočių ir įpareigojimų neturi. Ne, reikia to ir darželyje. Tegul tik žaidžia, pavalgo ir pamięga, jei nori. Ilgai ir ne kartą dėl to teko kalbėtis su mama, bet veltui. Ji ne tam dirbanti, kad dar vaikas „kiliems tarnautų“. Atsiėmė sūnų iš darželio. Darbar jis jau išėjo į mokyklą, jau pirmokas, bet nemoka pats nei ansirengti, nei knygu susidėti.

Kad ir kaip būtų smagu ir gera darželyje, bet visi vaikai laukia tėvelių, kad ateitų jų parsivesti į namus. Ir kaip džiaugiasi Jūratė, Irmutė, Nedas, Jolita, Donatas ir daugelis kitų vaikų, nes jų mamytės ar tėveliai visada ateina laiku, ateina gerai nusiteikę, šypsosi. Nepamiršta paklausti, ar jie, vaikai, gerai elgėsi, ar buvo rūpestingi, geri. Ir grįžta geros nuotaikos į namus maži ir dideli. Baigėsi dar viena gera darbo ir džiaugsmo diena. Bel gaila, kad ne visiems vaikams taip diena baigiasi. Stai Irmanto, Modesto, Jurgitos ir dar vieno kito vaiko tėveliai dažnai vėluoja. Vaikai žiūri, žiūri į gatvę, laukia, laukia... O neretai ne tik vėluoja, bet ateina neblaivūs, paklaikūsiais akimis ieško vaikų... Ir jau ne jie veda mažvilius, o tie, nuliūdę, sugėdinti ir pažeminti veda savo gimdytojus į namus. Veda ir savo mažomis širdelėmis jaučia, kad bus negera namuose. Girtas tėtis (pasitaiko, kad ir mama girta) kels triukšmą, rėkauts... Bet svarbiausia — kaip gėda eiti gatvė! Matys kiti vaikai! Kaip skaudu žiūrėti į tuos mažus vaikus. Juk dėl tėvų kaltės, dėl jų abejingumo mažajam taip dažnai būna liūdnas rytas ir skausmingas vakaras.

O kaip nedaug iš jų reikia, tėveliai, kad vaiko kėlionė į darželį ir atgal į namus būtų džiugi ir linksmi!

Vida Kavoliūnaitė
Troškūnų vaikų darželio
auklėtoja

Kai ateina vakaras

Tarybų valdžia, sudarydama geriausias sąlygas jaunosios kartos mokymui ir auklėjimui, jos ruošimui aktyviai visuomeninei veiklai, didina ir tėvų atsakomybę už vaikus. Siandien jau niekas nelaiko gerais tokių tėvų, kuriems rūpi, kad vaikai būtų sotūs ir aprengti, kurie mano, kad mokymas ir auklėjimas tai mokyklos reikalas. TSRS Konstitucijoje aiškiai pasakyta: „TSRS piliečiai privalo rūpintis vaikų auklėjimu, ruošti juos visuomenei naudingam darbui, auginti garbingais socialistinėmis visuomenės nariais“. Vadinasi, be pareigos sąžiningai dirbti, saugoti socialistinę nuosavybę, ginti Tėvynę, gerbti kitų piliečių orumą, turime ir pareigą rūpintis vaikų auklėjimu. Tai nepaprastai garbinga pareiga. Ji miela kiekvienam žmogui, ji — mūsų proto ir širdies balsas.

Deja, dar taip nėra kai kuriose šeimose. Stai Andriūnų šeimoje gyvena ir dirba Anelė ir Stasys Tamošiūnai. Abu sveiki, dirba kolūkyje, jauni, energingi ir gyvenant saikingai, atrodo, visko turėtų užtekti. Bet šioje šeimoje įsigalėję besaikis girtuokliavimas. Geria tėvas,

geria ir motina, labai dažnai nei ir vyrą pralenkdamas. Begeriant čia dažnai vyksta bariniai, prieinama net iki muštynių. Kada namuose tokia atmosfera, persunkta degtinės ir „vaisiuo“ tvaiko, negali būti jokios kalbos apie namų šilumą. Tai trikdo vaikų dvasinę pusiausvyrą, paralyžiuoja jų kūrybiškumą, žlugdo dvasinius polinkius, gimdo konfliktus su tėvais, skatina vaiką ieškotis užuovėjos svetur, šalintis kolektyvo. Todėl nenuostabu, kad jų sūnus Kęstutis, jau aštuntokas, blogai moko, nerasdamas ramybės, jam taip reikalingos tėviškos šilumos, bastosi miestelio gatvėmis, labai dažnai net ir vakarais, kai namuose girtuokliuojama, baramasi.

Andriūnų šeimoje gyvena Stasė ir Broniaus Vaikūnų šeima. Taip pat abu jauni, dirba. Bet ir šioje šeimoje nepalankus klimatas. Čia irgi nuolat girtuokliuojama, prieinama net iki muštynių. Prisigėręs vyras namuose siautėja, muša žmoną, išvaro ją su vaikais iš namų, priversdamas juos nakvoti tvarte ar pas kaimynus. Todėl ir jų sūnus blogai moko, vaikštinėja, ieškodamas prieglobsčio kitur, tik ne namuose.

Visai nesirūpinama vaikų mokymu ir auklėjimu to paties kolūkio Onos ir Antano Galvonų šeimoje. Čia nėra pagarbos vienas kitam, nuolatinis suaugusiųjų irzumas, priekaištai mokyklai ir mokytojams, abejingumas visuomenės reikalams. Todėl nenuostabu, kad ir jų sūnus aštuntokas Rimantas nesimoko, jo elgesys išaukiantis, tiesiog chuliganiškas, nesiskaito su mokytojais, įžūlus. Ir Rimanto vakarai prabėga su tokio pat elgesio draugais, bet ne prie knygų ir vadovėlių.

Minėtų šeimų klimatu privalo rūpintis patys tėvai. Jeigu jie nesusimąstys ir nepadarys išvadų, turėtų susidomėti visuomene, kolektyvais, kuriuose jie dirba, partinės, profsąjunginės organizacijos. Juk negalima leisti, kad tėvai pragertų savo žmogiškąjį orumą, sąžinę, o kartu būtų prageriami ir vaikų laimė, būtų nuodijama jų laiminga vaikystė. Mes visi turime daugiausia rūpintis ne tik tuo, ką dirbs mūsų vaikai, o kokie jie bus žmonės, Tarybų šalies piliečiai.

V. Vytenis

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1980. IV. 24

Prie Kauno Spalio 50-mečio dirbtinio pluošto gamyklos kultūros ir sporto rūmų veikia vaikų folklorinis ansamblis. Ansamblio įkūrėjas ir meno vadovas Vaidotas Stulga surinko daugiau kaip šimtą gamyklos vaikų ir pradėjo repetitijas. Ite jau koncertavo Kauno visuomenei ir per respublikinę televiziją.

NUOTRAUKOJE: koncertuoja vaikų folklorinis ansamblis.

G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

GELES NUO... KAPO

Netikėtai mirė jaunas žmogus. Didžiulis sėkimas prisilgė namiškius, giliai pergyveno šią nelaimę darbo draugai, giminės, pažįstami. Kiekvienas, ateidamas atsisveikinti su velioniu, nešė gėlių puokštes, gėlių krepšelius ar gyvomis gėlėmis papuošius vainikus — pasukinę dovaną nelaiku pasitraukusiam iš gyvenimo žmogui. Tikra žiedų jūra viduržiemėje pražydė ant velionio kapo. Ir visa tai nepraslydo pro gobšulio akį, kurl viską stebėjo ir sekė, kada išsiskirstys laidotuvių iškilnių dalyviai, kada namo pareis artimieji. Mikliai surinko gvazdikų puokštes, išrankiojo gėles iš vainikų, krepšelį. Matomai, vertelgos galva apskaitė: viduržiemėje gėlės brangios — nuvežęs toliu, ko gero, su nuosava mašina, gerai užkalsis pinigėliu.

Nesąžiningumu, pavadinti tokį poelgį — per švelnus epitetas. Apvogti mirusį žmogų, pasipelninti kitų didžiulį nelaimės sąskaita ar begali būti didesnis žmogaus nupuolimas?

R. Armonaitienė

KAI NEJAUCIAME TAKTO

Po Tarptautinės moters dienos į autobusą „Panevėžys — Sventionys“ Anykščiuose įsėdė dvi moterys. Viena jauna, kita — kiek vyresnė. Kaip paaiškėjo iš jų garsios kalbos — medikės. Ko gero medicinos seserys. Visi keleiviai važiavo tylėdami arba bent pašnibždomis persimesdavo vienu kitu žodžiu, todėl jų kalbą norom nenorom girdėjome. Labiausiai piktino tai, kad, aptardamos ką tik vykusios

medikų vakaronės smulkmenas, garsiai komentavo, kaip kuris gydytojas vakaronėje elgėsi, aptarinėjo jų būdo sąvybes, be abejo, negailėdamas neigiamų spalvų. Ypač papiktino mane, kad pro jų aštrų „bobiską“ liežuvį nepraslino ir mane gydančios gydytojos vardas, kuriai visomet jaučiu tik didelę pagarbą. Kai viena pašnekovė išlipo Pašilinoje, net lengviau pasidarė.

Labai nesmagu, kad ir išsilavinusių žmonių tarpe dar pasitaiko žmonių, kurie nejaucia takto. Speciali mokykla, pasirodo, suteikia tik žinias, o vidinę kultūrą reikia pačiam išsiugdyti.

D. Bartuševičius

„NAUJOS PREKES...“

Teko apsilankyti Ukmergės universallinėje parduotuvėje. Atkreipėme dėmesį į užrašą prie durų: „Šiandien naujos prekės batų ir galanterijos skyriuose“. Pasirodo, šių ir kitų skyrių darbuotojos, gavusios naujų prekių, apie tai informuoja pirkėjus.

Laiko tam reikia nedaug, o nauda akivaizdi. Ir pirkėjai nauja informacijos forma patenkinti.

Ar negalima taikyti panašią informaciją ir Anykščių universallinėje parduotuvėje?

TAUPYTI LAIKĄ

Pirkėjo laiko taupymas — svarbus prekybininkų darbo baras. Rezervų prekybos įstaigose tam yra. Svarbiausia tai darbo drausmės laikymasis.

Tačiau dar dažnai ant durų matome: „Prekių priėmimas“, „Patikrinimas“, „Išėjau į sandėlį“... Ir pirkėjas nežino: laukti jam ar ne. Grįž parduotuvę už minutės ar valandos?

O juk nesunku pridėti sakinuką: „Parduotuvė dirbs nuo... val.“. Ir pirkėjas žinotų: laukti jam ar nelaukti.

J. Juraite

Miško etiudai

ZVAIGZDĖS PO MEDŽIAIS

Pradžiūvo kalvos, įkalnių takeliai. Bet medžiai vis dar belapiai, dar neskuba sprogti, žalias pumpurų užtaisas laukia šiltesnių dienų. Ir žolė dar tik bunda, gležnais daigeliais kalasi. Tačiau kiekviename miške galima rasti jau žiedais sutviskusių pirtakų — drąsulių. Pirmieji patikėjo pavasariu auksažiedžiai šalpusniai, žydėjęs žibuoklės, violetiniai rāleniai...

O štai klaurai saulės peršviestame lapuotyne pro pernyktę perdziūvusią, sukritusią žolę prasikalė šviesiai žali ir nusmailėję lyg peilio asmenys lapeliai. Tarp jų ir žalsvai gelsvi žiedeliai šviečia. Kiekviename žiede šeši vainiklapiai po mažą spinduliuką išbėga. Žiūri į tuos žiedus — pražydusius vištapienes ir, rodos, liko tarp medžių iš po nakties pabirusių, nuo dangaus nusileidusių zvaigždžių. Spindi, mirga, šaukia artyn...

Neilgai žydės vištapienės. Švies jos, kol dar žolė nepasikėlė, medžiai nesulapoję. Paskui šios kuklios gėlės tarsi išlirps žalumoje, bus nematomos iki kito pavasario.

Bet dabar patys vištapienių žydėjimas. Kiekvienas žiedas iš tolo šviečia, nori būti pastebėtas, kieno nors prašnekinamas. Ir tik žemei patiki savo žydėjimo paslaptį, per ją, žemę, zvaigždėmis nušvieta...

ZOLĖS BALSAS

Nušniokštė drungnas lietus. Vėl linksmu virpesiu akis įspindo saulė. Omai sužaliavusioje miško laukyme tiesiog pilta pilasi žolė.

Nusivaikščiojęs po mišką, prisėdau ant kelmo, ištiesiau pavargusias kojas ir įsiklausiau, kaip žemė kelia žolę. Pro dūlėjantįs pernyktus lapus, pro drėgną atitokusią nuo pašalo šilainę kalasi žolė, išgirdusi tą amžiną užplūdusios šviesos šauksmą.

Kiekviename dar gležnučiame žolės lakštelyje — skaidri, saulėta vis augančio būties džiaugsmo byla. Tas džiaugsmas kartu su svaiginančiu aplytos žemės, šviežios žalumos kvapu, tuo paslaptiniu daigų balsu persiduoda ir man.

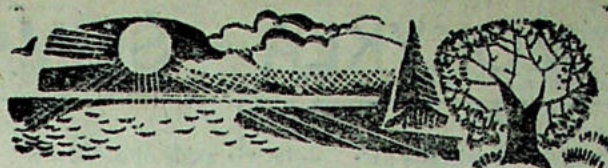
Stiebiasi, želia žolė. Ir tyllai tyllai dainuoja be žodžių, o spinduliai nuo dangaus ligi žemės tarsi brėžia penklines...

Klausausi gyvo želiančios žolės balso.

STRAZDO GIESMĖ

Leidžiantis saulėl rimsta per dieną skambėjęs daugiabalsis pavasario miškas. Tik strazdai giesmininkai dabar pats čiulbesys. Skambiam strazdo rečiatyvu dar kurį laiką bando akomponuoti kikilis, bet galop ir tas nutyla. O raibaplunksnis strazdas vis garsinasi, viskas aplink prisipildė linksmo švilpavimo, pereinančio į guvų čiauškesį, paukščišką juoką. Uiba, švilpiniuoja strazdas, tupėdamas pačioje geglės viršūnėje. Matyt, šiam giesmininkui svarbu, kad jis ne tik visi girdėtų, bet ir regėtų.

Leidžia jis savo balsą į pavasario dvelkimą, į vakaro prieblandą, į zvaigždės žiebiančią erdvę. Paukštis gie-

da, vibruoja liežuviu lyg gerti saulėlydžio gaisų akvarelę nuraudonintą dangų. Visai nakčiai atsisveikindamas su saule, čiulba su tokiu įkvėpimu, su tokiu genijaus įkarščiu, kad, rodos, gieda kartu su juo galvą iškelusį eglę, į prieblandą brenantis miškas. Ir aš jau nežinau, ar klausausi, ar taip pat giedu kartu su raibaplunksniu, saulę palydinciu strazdu.

PRIE SKAISCIO

Koks skambus ir šviesus šito nuošalaus girios ežero vardas. Iš tikrųjų ežeras skaičius, jo vanduo tyras it ašara. Ypač dabar, kai atako po ilgos žiemos, kai vėjas pagaliau išplėšė ledą. Dar iš tolo vaizkiai sutviskę pro ištekinčius pušų kamienus, pro metūgių kandeliabrais šviečiančias šakas.

Nepigu prieiti prie Skaisčio. Ežeras aprėmintas liūlančiais samanotais krantais. Nė vieno atabrado. Jeigu nebodamas po kojomis grėsmingai linguojančios žemės tuo gaiviai žaliu samanų kilimu prisitarsini prie ežero, pamatysi, kaip tyra jo vandenį kone iki pat žolėto dugno peršviečia saulė, kaip gelmėje baltą ugnimi blyksteli žuvis. Ir norisi tuo skaidriu lyg ką tik išlirpusio sniego vandeniu nuprausti veidą, akis, sielą...

Girios prieglobstyje, tarpurastėje spindi Skaisčio veidrodys. Jį, pakylusį į tolumą prašėlia pavasario dangus. O štai iš ano pakraščio žitai viduržerėn plaukia saulės nurausvintas debesėlis. Žiūriu, ilgai žiūriu į jį, kol jis pavirsta Raudonomis burėmis.

R. Vygandas

Talka „Šilelio“ sode

Kolektyviniai sodai, pasodinti Anykščių miesto pakraščiuose, kasmet vis gražiau sužaliuoja, puošdami jau ir taip gražias Anykščių apylinkes. Bet sodai reikalauja ir priežiūros, todėl kas pavasarį ir rudenį juose vyksta talkos, kurių metu

tvarkomi patys sodai ir jų aplinka. Eilinę talką kolektyviniame sode „Šilelis“ įvyks ateinančią šeštadienį, balandžio 26 d. Talkininkai rinksis prie vandentiekio bokšto ir pasiskirstę grupėmis imsis tvarkymo darbų.

P. Vaičys

Redakatoriaus pavaduotojas K. KAIRIUKSTIS

Mirus ilgametėi Anykščių vartotojų kooperatyvo darbuotojai **ONUTAI JUODVALKIENEI**, nuoširdžiausius užuojautos žodžius skiriame jos šeimai ir artimiesiems. Darbuotojų kolektyvas

BRONEI KRIKSTAPONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuoširdžiai užuojautą reiškia

D. ir A. J. ir O. Kliumauskai, E. Didžiulienė, O. ir V. Talačkos, J. ir J. Kugiai V. Talačkaitė, D. ir A. Semėnai.

BRONEI KRIKSTAPONIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei. J. ir A. Talačkos, A. Kazlauskienė, V. Valienė, J. ir B. Piliakauskai

Anykščių centrinės taupomosis kasos darbuotojai nuoširdžiai užjaudė vedėją **ALBERTĄ JUODVALKĮ**, žmonai mirus.

BRONEI MINSKIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai seseriai, nuoširdžiai užuojautą reiškia J. Biliūno gatvės namo Nr. 33 gyventojai.

EVALDUI KAUSPEDUI Gilaus liūdesio valandą, mirus brangiam tėveliui, nuoširdžiai užuojautą reiškia Androniško kolūkio pirminė partinė organizacija.

STASEI SABALIAUSKIENEI ir vaikams Liūdesio valandą, mirus vyrui ir tėveliui, nuoširdžiai užuojautą reiškia Naujasodžio tarybinio ūkio Ežerėnų skyriaus darbininkai.

EUGENIJAI NAVIKIENEI ir **EVALDUI KAUSPEDUI** Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus mylimo tėvelio. Androniško kolūkio Maželių brigados kolūkiečiai

ROMUTEI ZILINSKIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Vairuotojų gatvės namo Nr. 5 IV aukšto gyventojai

Daug nuoširdžių užuojautos žodžių skiriame **BRONEI MINSKIENEI** ir artimiesiems, **KAMILIJAI SERBENTAVICIENEI** mirus. Komjaunimo gatvėje gyvenantys kaimynai

Nuoširdžiai užjaudėme **BRONEI KRIKSTAPONIENE**, jos mylimai mamytei mirus. Bendradarbiai

Reikiame nuoširdžiai užuojautą **KAZIMIERUI DEVANIUI**, mirus mylimam broliui. Skiemonių kolūkio valdyba

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS

1980 m. balandžio 14—21 d. d.

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg		Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+/-, lyginant su 1979 m.			per parą	+/-, lyginant su 1979 m.
Androniškis	85	7,7	-1,3	Surdegis	99,6	6,6	-
„Anykščių šilelis“	107	10,0	+0,6	Svėdasai	91	8,3	-1,0
„Ateitis“	80	7,0	-2,0	„Svylurys“	97	11,9	-0,4
„Atžalynas“	75	5,9	-2,1	„Už taiką“	83	6,0	-1,3
„Aukštakalnis“	65	6,3	-3,3	„Vienybė“	116	8,0	+0,6
„Aušra“	116	7,7	+0,8	Kolūkiuose:	88	7,6	-1,3
Cerniachovskio	97	7,1	-0,6	Jakšiško t. ūkis	89	9,1	-0,9
„Gimtoji žemė“	81	7,4	-2,2	Naujasodžio t. ūkis	75	5,4	-1,2
„Gintaras“	98	8,1	-0,3	Raguvelės t. ūkis	76	5,9	-1,7
K. Staro	74	6,7	-3,1	Staskūniškės t. ūkis	68	6,1	-2,9
Kurkliai	91	8,9	-0,8	Sodininkystės t. ūkis	104	12,0	-
„Lenino keliu“	91	10,7	-0,9	Elmininkų eksp. ūkis	99	9,0	-0,1
Levaniškis	92	11,7	-1,0	Valstyb. ūkiuose:	88	8,0	-1,0
M. Melnikaitės	86	6,1	-1,0	Aknystų pagalb. ūkis	81	6,9	-1,5
„Nėvėžis“	-	7,0	-1,4	RAJONE:	88	7,7	-1,2
„Pirmyn į komunizmą“	93	9,1	-1,3				
„Puntukas“	62	5,7	-2,0				
Skiemonys	-	5,4	-1,2				

* — duomenys nepalyginami

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Reikalinga

Lietuopasjungos Vilniaus autobusų Anykščių autokolonai reikalingi vairuotojai duonvežimams mašinoms. Kreiptis į Autokolonos viršininką arba skambinti telefonu 5-24-65. Administracija

Mirus **PETRUI KAUSPEDIUI**, reikiame nuoširdžiai užuojautą sūnui **EVALDUI**, dukroms ir artimiesiems. Androniško kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Reikiame nuoširdžiai užuojautą **ANTANUI STASELIUI** dėl tėvelio mirties. „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio valdyba

ANTANUI STASELIUI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus mylimo tėvelio. „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio mechanizatoriai

Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.186 Užsak. Nr. 598